

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕНЪ СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлска Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сряда.
Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разноси.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраша до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по 2½ ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ одабнитѣ пристави се помѣстватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани ръкописи не се връщатъ, освѣтъ ако са придружени отъ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИЕТО ПРАВИ СИЛАТА“

ТРИОРИ! ТРИОРИ!

оригиналенъ патентъ

„HEID“

Най практични и солидни съ и безъ вентилатори, за причистване и сортиране разни храни отъ къщи, вѣдни сѣмена и нечистоти, за което се сортирова.

Тия триори конкуриратъ всички други видове и системи и се продаватъ съ гаранция.

Цѣни и условия най-умѣрени.

Каталози и подробности на български безплатно.

Голѣмъ депозитъ при:

3—3

Илия Л. Нятоловъ-Свищовъ.

ДЕПОЗИТЪ И ДОСТАВКА

Машина: кукурузотрошачки, вѣлки, вършачки, мѣлници, дарази за влечение вѣлна, парни, конни, рѣчни и пр. по земледѣлното и индустрията.

Прѣдъ изборитѣ.

Изборитѣ за окръжнитѣ съвѣтници, които ще станатъ на 4-й идущ. Августъ сж не отъ по малка важность, отъ прѣдставителскитѣ, за странаната. Окръжнитѣ съвѣти, при днешната голѣмина на окръжитѣ, ще бждатъ истинскитѣ камари за всѣки окръгъ. Тѣ скоро ще бждатъ привърнати, пакъ по стария редъ, както бѣха до прѣди Радославовий режимъ, напълно самостоятелни съ широкъ кръгъ за работа по земледѣлното, благоустройството и въобще по поминѣка на България. Има ли нѣжда да казваме, че земледѣлскитѣ дружби, общата цѣль на които е подобренieto поминѣчното положение въ най широката смисълъ на думата, на онова измѣнено и уголено население, на плѣщитѣ на които всичко у насъ тѣжи, — трѣбва да взематъ най живо участие въ тѣзи избори? Има ли нѣжда да доказваме ползата отъ прѣмото участие въ изборитѣ на ония, чийто черга до сега е кърпена само отъ чужди хора? Ние мислимъ, че това вече е доказано. И наистина, отъ свѣдѣнията които получаваме отъ разнитѣ околий на княжеството се вижда, че земледѣлцитѣ, лжгани цѣли 25 години, сж вземали всички мѣрки, щото денѣтъ 4 Августъ, да ги не свари не приготвени. Врѣдъ е кипезъ и работа. Това е утѣшително за всѣкиго, който не притворно желае доброту на тази страна. Днесъ е врѣмето на съсловнитѣ интереси и всѣки тича да ги запази. Земледѣлцитѣ се убѣдиха, че никой за тѣхъ, освѣтъ самитѣ тѣ, не мѣлѣ; че всѣки гледатъ да изкубнатъ отъ тѣхния гърбъ; че за тѣхъ въ тази държава сравнително повече тегоби лѣ-

жатъ отъ колкото облаги иче туй положение само тогава ще промѣни, когато тѣ сами взематъ участие въ промѣната на работитѣ съ влизанието на по събуденитѣ отъ тѣхъ въ Народното Събрание и Окр. Съвѣти. Тѣ видѣха, че шепата тѣхни искрени избраници въ Народното Събрание водятъ отчаянна борба за една права кауза отъ двѣ години насамъ; тѣ се увѣриха, че тѣхното спасение е въ самитѣ тѣхъ и че всички други ги лѣжатъ. Ето за какво ние виждаме жива работа, врѣдъ кждѣто земледѣлцитѣ сж добри организирани. Но и правителството не спи. То чрѣзъ своитѣ органи — окр. управители, околийски началници и пр. сж плѣзнали по селата да уговарятъ и агитиратъ за тѣхни привърженици, кждѣ съ добро, кждѣ и съ сплашване. Но ще успѣятъ ли? Ние се съмнѣваме. Прѣди да свършимъ, обаче, ще обърнемъ сериозното внимание на земледѣлцитѣ върху слѣдующето: както при всѣкигѣ досегашни избори, така и при тѣзи, вѣроятно, ще се яватъ много „доброжелатели“ по селата прѣдъ земледѣлцитѣ, за да ги уговарватъ да ги избиратъ. Всѣки ще тича да казва, че той е спасителя. Пакъ ще се намѣрятъ хора и между самитѣ земледѣлци, които съ прививание и уговаряние ще искатъ да откраднатъ гласѣтъ на земледѣлца, та послѣ да попълнятъ редоветѣ на нѣкоя партия. Имахме ги и до сега такива. Въ миналото, па и въ сегашното Народно Събрание, се измѣтнаха като чамова дѣска, тѣ зарѣзаха интереситѣ на ония, които сж ги избирали. Такива екземпляри ще ги има до гдѣто свѣтъ свѣтува. Ето за какво изисква се голѣмо внимание отъ земледѣлцитѣ

при избиранieto на хората си. Не всѣка муха бере м дѣ. Нека земледѣлцитѣ добри се пазятъ отъ подобни „доброжелатели“, защото такива сж, които сж докарвали днешния халъ на народа и такива сж били причина да се трупа всичко върху гърба на уголелий вече народъ. Прочие, внимание и на работа!

Реформитѣ въ М-то на Търговията.

Когато нѣкои еврейци фалира започва да прѣбърква старитѣ си тефтери за да види отъ кждѣ има още да взема . . . така е и съ нашето министерство на търговията и земледѣлното. Като си е свършило вече всичката работа, т. е. като ореди и турна въ цѣлѣтущее положение земледѣлното, индустрията, търговията и занаятитѣ и най-сетѣ за да не остане айлангъ, събрали се вишитѣ магистрати отъ това министерство да мислятъ и замислюватъ реформи . . . и онова да какви реформи? Да се реферира въ деп. оидиций. Ето какво пишамъ вѣстникъ Минеръ . . . отъ 4-й Юлий по новитѣ реформи, които мислятъ да се тѣкнатъ за голѣма полза на земледѣлното и индустрията. — „Още заема не е реализиранъ, а неговитѣ резултати взеха да се чувствуватъ. М-ра на търговията и земледѣлното е събралъ всичкитѣ си чиновници на съборъ, слѣдъ като бюджета е внесенъ въ Народното Събрание, и споредъ както съобщава Бѣлг. вѣстникъ, тоя съборъ мислилъ, мислилъ и най-сетѣ измислилъ да се образуватъ двѣ нови служби въ това М-во, и ѣе малки служби, а деп. дирекций.“

Може би г-нъ Абрашевъ отъ желанието да се поореди това М-ство и го направи дѣйствително полѣзно за страната е замислилъ подѣ такива едни прѣобразуваня да се сполучи — но ний сме положително убѣдени, че пакъ нѣма нищо да се сполучи при днешната обстановка на това министерство. Ний за първи пътъ не чуваме за прѣформиранието на това министерство и не веднажъ сж излизали тия реформиятови.

Всѣкой новъ Министеръ, който е заемалъ протофѣла на това Министерство отъ начало се е заемалъ съ реформитѣ на министерството и накрая се е свършвало съ едно голо нищо. Дойде Начовичъ за Министеръ зае се за реформи и нарѣдби и виѣсто добро да направи той унищожитѣ търговскитѣ камари, закона за еснафа, разора занаятчийскитѣ училища и пр. и пр. — Дойде г-нъ Люцкановъ за Министеръ зае се за реформи и що направи? — Събра занаятчийски и земледѣлчески съвѣти дигна се цѣла аларма и се свърши съ прѣбърчване срѣднитѣ земледѣлски училища на ниши и се закриха съвсемъ двѣ занаятчийски училища и пр. — Сега е вече епохата на г-на Абрашева и що виждаме? —

Бюджетта на М-вото му се дѣла като никога. Закриха се равни кредити които имаха за цѣль подпомагане земледѣлното, занаятитѣ и индустрията. Унищожаватъ се пѣлющитѣ длѣжности по занаятитѣ и пр — и отъ друга страна се мисли за реформи! . . .

До сега стореното по това Министерство по реформитѣ иде да ни убеди, че всичко е вѣтрѣръ и залѣгалка и всичко се прави само за една прѣформа за да може да се замазватъ ушитѣ на хората. И всичко това се върше отъ едни и сѣщи хора отъ това М-во, които гледатъ щото чрѣзъ това или онова да се прѣдставатъ на новия си шефъ за хора незамѣстими и свѣзнаючи. И тия хорица сж високитѣ чиновници които г-нъ Абрашевъ свикалъ на вселенския съборъ за съставянието на двѣтѣхъ нови дирекции.

Споредъ насъ не двѣ дирекции, но и сто и двѣ ако се учредятъ пакъ това ще се направи, каквото до сега

воту на Търг. и Земледѣлното не си е точно опрѣдѣлило пътя по който трѣбва да се движи. До като това М-во несъзнае, че то е поставено да ореди поминѣчното производство чрѣзъ редъ реформи въ най-либераленъ крагъ и до като то не съзнае, че не е създадено да дава служби на наши и ваши бѣзъ лицата да отговарятъ на прѣдначенията си и най-послѣ, до като то (М-вото) не разбере веднажъ за винаги, че създаденото отъ него, по каквото и да било, не се подѣржа поне 5—10 и двадесетъ години до като се видатъ резултатитѣ — то ний заявяваме, че то освѣтъ гдѣто нѣма да се явява полѣзно но и още врѣдно, а даже и съсипателно за страната. Още ще кажемъ, че до като на това Министерство се гледа като на *проходно* и шефовитѣ му се мѣнятъ като пяситѣ въ театритѣ и се водѣтъ и управляватъ отъ всѣвъможнитѣ късогледни чиновници отъ това министерство, ний никога нѣма да повѣрваме че било дирекция или щабство ще му помогне и го направи полѣзно за народа.

Ний виждаме редъ чиновници които вършатъ сума прѣстѣпления и неспособни за работата си и въ прѣки това се държатъ на служба, защото иматъ благоволенieto на тоя или оня виши чиновникъ отъ това министерство. Виждаме да се вършатъ сума работи прѣки интереситѣ и нагрѣдка било на земледѣлното, било индустрията и занаятитѣ и за всичко това отъ никой не се иска смѣтка или пѣкъ държи некой за отговоренъ. Всичко това ни довежда до едно убѣждение, че при днешния организъмъ на това министерство нищо нѣма да се сполучи. Още иди да заключимъ, че това министерство не е друго нищо, а една залѣгалка на партията и чиновницитѣ му сж не за друго, а освѣтъ да се похорватъ за смѣтка на бѣдни дѣнькоплатѣцѣ. Та-

ка ли става съ другите министерства? Така ли е оставен военния министер да му се кастри бюджета? И българския данъкоплатец мисли, че има министерство, което да се погрижи и го облекчи!...

Съ създаването новите проектирущи дирекции, освен гдето нищо няма да се помогне на населението, но ще се обременят бюджета още с няколко хиляди лева излишни и при това ще се турнат или *чужденци или нълки наши*.

Никакви кърпежи въ това министерство сж въ състояние да му помогнат, до като не сж направят едни коренни реформи не само въ персонала, а на цѣлата негова организация. По цѣлата организация казваме затова, защото то (министерството) нѣма никаква стабилност, здрава основа и положително направление. Въ него е всичко направено врѣменно (само виштите чиновници като по гѣвкани сж по трайнички) и проходно. Това показва, че нѣговия организъм не е въ състояние да изпълне своя задача, която прѣдстои на едно министерство от подобен характер, т. е. от оня род министерства въ Европа, които имат за цѣль да повдигнат земледѣлието, скотовѣдството, лѣсовѣдството, индустрията, занаятите и търговията.

Сбрани разни хора за ръководители, които сж далеч от специалността, която сж заели, и за да се прѣдставят, че всичко отбират, гледаме правят ред реформи, макаръ и тѣ да сж въ оцѣрб на интереситѣ на страната, т. е. правят се ред опити за смѣтка на кисията на данъкоплатеца. Да—това е винаги така когато шефа на едно учреждение нѣма понятие от онова що е ввелъ да управлява или ръководи. Въ Франция министерството на земледѣлието се заематъ за едно отъ най-важнитѣ и всѣка реформа поставена въ него бива прѣварително и всѣстранио прѣучена и не само отъ *висшитѣ чиновници*, но и отъ *външнии неинтересовани специалисти* и веднажъ поставена тя, ще се кара редъ години до като се види на практика нейнитѣ лошави и добри резултати. Въ Германия и Австрия министерствата на търговията и земледѣлието се заематъ отъ министри специалисти, дошли по авторитетността си. Тия министри се ръководят не само отъ определения съветъ при самото министерство, за тая цѣль, но и отъ общественото мнение. Но пъкъ каквото се направи бива трайно постоянно и съ паданieto на министерството не падатъ и реформитѣ както у насъ става. У насъ всичко обратно става и като, че сме изчерпали всичко що е не практично, всичко що е врѣдно отъ европейцитѣ. Въ нашето министерство сж сбрани нѣколцина чиновници и тѣ сж за вся и всѣ и си теглятъ струнитѣ тѣй както си искатъ. Монополизирани всичко и не искатъ да знаятъ нищо отъ общественото мнение и на чисто тѣхно усмотрѣние се вършатъ сума работи, които сж свързани съ хиляди и хиляди народни пари. Неще съмнение, че по такъв начинъ и при такава една тактика на управление, безъ да се даде достъпъ на компетентни хора и уважаватъ тѣхнитѣ мнения не ще може нищо да се помогне и направи отъ това министерство за народа.

Въ министерството на търговията и земледѣлието има специални длѣжности заети отъ не специално подготвени за това хора. Такива длѣжности *винаги и на всѣкъ* заематъ отъ лица нарочно подготвени за тая работа за да могатъ да бѣдатъ ползвани на самата работа и народътъ. Въ търговското индустриално отдѣление при това министерство сж поставени такива

лица които стои въ далеч отъ специалността която имъ е дадена. До колко тия лица сж отговарвали на своето прѣдназначение може да се прѣсѣди отъ тѣхната толкова годишна дѣятелност и полученитѣ резултати.

Да вземемъ за примѣръ занаятчийското дѣло и занаятчийскитѣ училища.

Отъ освобождението на България и създаването на занаятчийското училище въ с. Княжево до сега не се е ни най малко напреднало по занаятчийското дѣло. При всако, че отъ сегнѣ се създаваха разни работилници, училища, фабрики и пр. — но забѣлжително е, че до сега не е било създадено *законъ за занаятчийското учение*, което е основата за занаятчийското дѣло, а всичко си е оставало по усмотрѣнието било на министъра било на началника. И за това днесъ виждаме занаятите у насъ въ плачевно състояние, а занаятчийскитѣ училища като бѣзползвани институти. Едно врѣме бѣше уредено едно добро занаятчийско училище въ с. Княжево (и то благодарение на князь Хилонъ) но прѣвъ 94 и 95 год. му мина лисица пѣтъ и г нѣ В. А. тогавашенъ началникъ на отдѣленieto струва-прави и най-сѣтне благополучно въ врѣмето на врѣменно управляюще министерството на търговията отъ г-нъ Гешевъ, го разпоксана четири клона и прѣпрати въ дѣлбюката провинция на унищожение. И дѣйствително това дѣло на В. А. бѣше първата стѣпка на унищожението на занаятчийскитѣ училища. Ний сме сигорно увѣрени, че г-нъ В. А. си съзнава своята грѣшка която толкова злѣ се отрази на нашитѣ занаяти, но е вече късно. Така е то когато човѣкъ нѣма понятие отъ работитѣ, а при това амбицията му надминава повече отъ посятъ. Но прѣстѣпно е когато на човѣкъ който е повѣренъ да ръководи работитѣ не зачува общественото мнение, а прави опити на чужди смѣтки.

Това училище въ с. Княжево струваше повече отъ 50,000 лева на държавата и недоволницѣ отъ него го распоксеха и разхвърлиха изъ провинцията за да може по скоро само отъ себеси да се закрие—както и стана.

За това училище има разходвани съ хиляди левове за здания, резервоари, турбини, парна машина и всичко това било за амбиция, било отъ неравбиране въ единъ добръ денъ се опитожки и съсипа. Такъвъ е резултатъ отъ хора, които водятъ държавнитѣ работи бѣвъ да иматъ понятие отъ това що имъ е прѣки силата и умѣтъ дадено.

Не бѣше достатъчно, че въ 95 година се унищожиха едно най-добре заредено занаятчийско училище, ами трѣбваше да дойде 1900 година да се унищожатъ и послѣднитѣ останки отъ това училище. Днешнитѣ *високи чиновници* отъ това прѣхвалено м-во, отъ много разбиране на работата си освенъ гдето не се погрижеха да оредѣтъ останалитѣ занаятчийски училища, но и съдѣйствуваха да се съвсемъ унищожатъ по прѣдлогъ на икономий и, *че ужъ не си постигнали цѣльта?*...

Отъ такива професионални учреждения е прѣстѣпно да се правятъ икономии, защото тѣ сж най-важнитѣ за народа ни институти. Едно занаятчийско училище коствова всичко, на всичко една генералска заплата!... Въ едно късо врѣме се закри желѣзарското училище въ гр. Габрово, грънчарското въ Трънъ и бояджийското въ Сливенъ и *всѣ защото не си постигнали цѣльта!*... Така казватъ *високиятѣ профинени чиновници* отъ това министерство. Това е една цѣла галиматия и може да се направи само отъ късогледни ръководители, които стои въ далеч отъ всѣкаква специална подготовка по този клонъ. Ако заредбата на тия професионални училища не отговори на съврѣменнитѣ

или пъкъ ако сж биле създадени съ непрактично управление—трѣбва ли да се затварятъ като несползвани и непостижими за цѣльта си? Така ли правятъ европейскитѣ министерства! Ний никадѣ още въ Европа не сме срѣщали правителствата да закриватъ нѣкое занаятчийско училище, че не си било постигало цѣльта и пр.,—а напротивъ виждаме, че тѣ отъ денъ на денъ растѣтъ и по добръ закрепватъ. — При всичко, че всичкитѣ свършители отъ тия училища не ставатъ всѣ занаятчи и фабриканти, а често стражари, расилини.

Твърдѣ би възможно и въ Европа да се правеше подобно нѣщо както у насъ, ако би имало подобни *високи чиновници* каквито сж нашитѣ...

Трѣбваше всичко възможно и необходимо да се направи за да се оредѣли и укрепиха нашитѣ занаятчийски училища, а не да се затварятъ защото или оня така или иначе мислялъ заради тѣхъ. Това съ нищо не оправдано посегателство на тия толкова важни за народа ни институти, иде още веднажъ да докаже, че нашитѣ ръководители на това дѣло въ министерството на търговията и индустрията не отговарятъ ни най-малко на цѣльта и, че тѣхната подготовка за такава една важна общественна длѣжност не е достатъчна. И че тѣ съ своята си неподготовка сж врѣдни за обществото и цѣлото. Да се оставятъ едни общественно-полѣзни учреждения въ ръцѣтѣ на неподготвени хора да ги ръководятъ, е абсурдно и здравия разсѣдѣкъ никога нѣма да го допусне. Тукъ му е мѣстото министра да се малко позамишли. Да не остава едно добро дѣло безслѣдно да изчезне за грѣхътъ на голя или оня. Знае ли сега г-на министъра на търговията и земледѣлието какво става съ разнитѣ машини, инструменти, вѣщи и пр. пр. на закривитѣ училища?

Зщо се харчеха съ хиляди левове и поупката имъ и сега да се оставятъ на произвола да гниятъ и раздѣйстватъ? Ако не се лѣжемъ въ Габровското ножарско училище, почти всички вѣщи сж вече изсабени и станали негодни. Въ бояджийското училище въ Сливенъ сума нови машини изоставени въ държавната фабрика и сж вече изгорени. Неще съмнение, че не може и друго да се очаква, когато е повѣрено работата на хора, които нѣматъ понятие що е занаятъ и индустрия. Днесъ виждаме, че индустриалното заведение въ министерството на търговията се прѣдставлява отъ разни юристи ала Мутафовци, Косевци, Гиневци и пр., които всичко друго могатъ да направятъ но не и да развиятъ нѣкоя дѣятелност за повдиганieto на занаятите и индустрията. Неще съмнение, че човѣкъ не може да иска отъ нѣкой работи, които ги неразбиратъ или пъкъ нѣматъ понятие. При тая обстановка и това направление, което днесъ владѣе въ министерството на земледѣлието не може никога да очакваме за нѣщо по цѣлѣсообразно, нѣщо по прогресивно да се направи, а така полака-лека ще чезнатъ и занаятчийски училища и занаяти и всичко. А ний които съ надежда чакаме и гледаме дано нашитѣ занаяти, земледѣлие и индустрия малко отъ малко по напреднатъ и поупѣятъ трѣбва да се опростимъ съ тая *вечно непостижима надежда*...

Ще се задоволимъ като кажемъ:

Нѣма ли и у насъ единъ денъ да прѣуведомѣтъ разсѣдѣка и да възтържествува свѣтлината?

Доението на кравитѣ.

Значение на доението, спокойствие, чистота. По какъвъ начинъ трѣбва да се извършва доението? Трѣбва ли да се хранятъ кравитѣ въ врѣме на доението. Механическа дойка. Прѣждание на млѣкото. Цѣдилка.

Доението е работа, която има за

цѣль да искара отъ вимето на кравата, течността която се е стбрала и която наричаме млѣко. Тая работа, която въ по-вечето случаи е занемарена, е отъ голѣма важностъ въ млѣкарското стопанство и ето защо по това ще поговоримъ въ колонитѣ на „Земледѣлска Защита“, която и другъ пътъ ми е указвала гостоприемството си. Авъ ще се постарая да засе на всички точки относно се по този въпросъ до колкото силитѣ, опитността и наблюдението ми позволяватъ, като смѣя да вървамъ, че интересующитѣ ще умеятъ да се възползватъ отъ случая.

У насъ пословицата казва: „че българска каша безъ крава и свиня нищо не струва“ и на насъ всако което ни пълни око то уподобяваме го на млѣчна крива, е тогава като е така, защо да не се занимаемъ съ тази толкова важна въ млѣкарската експлоатация операция? Тя върху здравieto и състоянието на кравитѣ има доста значително влияние, сѣщо и върху количеството и качеството на млѣкото, а най-главно върху неговата тлѣстана. Когато млѣкото се остави да прѣседи въ вимето на кравата по дълго врѣме, съ цѣль, че щѣла да даде повече млѣко, злѣ се отразява върху здравieto на животното и често въ млѣчнитѣ вени прѣдизвиква пертурбация. Трѣбва да се отлучимъ отъ този лошъ навикъ, който почти на всѣкъдѣ у насъ се практикува, особено когато искатъ да закаратъ на пазаря за проданъ своя млѣченъ добитѣкъ или на панаиръ или же на изложение. Съ този навикъ изложителитѣ или продавачитѣ искатъ да поласкаятъ зрителитѣ или купувачитѣ, че тѣхнитѣ животни даватъ по-вече млѣко, откогато се прѣдполага и съ тази надежда да ги продадатъ по-скъпо. Горкитѣ животни, като дойдатъ на пазаря страдатъ отъ насъбравшето се въ вимето имъ млѣко, по-късно се подобряватъ. Често пакти неопитнитѣ купувачи биватъ излъгвани, но пакъ отъ друга страна продавачитѣ въ по-вечето случаи губятъ, защото опитнитѣ купувачи гледатъ въ млѣчнитѣ характери и признаци на добитѣкъ, и ако една недоена крива, макаръ и млѣчна при възпалението на вимето ѝ, то въ този случай изглежда да е мѣсето и продавачитѣ несъзнателно си увреждатъ.

Извѣстно е, че доението упражнява едно значително влияние върху количеството и даже върху качеството на млѣкото. Трѣбва да се гледа, щото при доението да се искара колкото възможно по-вече млѣко, а това може да се постигне, когато доймъ кравитѣ си по-редовно и по-често. Съ честото доение се получава по голѣмо количество и по тлѣсто млѣко, това се доказва отъ правените до с га опити, а и самата практика го твърди.

Увеличението на мазнотата въ млѣкото върви пропорционално, тѣй напр. ако въ началото на доението е 0.9 до 1.30% мазнота, то въ срѣдата ще бѣде 3.5—3.80%, а въ края 10.0%. Отъ тѣзи опити може да се заключи и извади слѣдующия твърдѣ важенъ принципъ: винаги дой съврѣшено пълно, т. е. изцѣди отъ вимето на кравата и послѣдната капка млѣко, която е най-тлѣста. Още пълното доение има това прѣимущество щото увеличава млѣчната способностъ на животното. Сѣщо и честото доение увеличава млѣчността, а особено на младитѣ животни, тѣй като доението е единъ видъ гимнастика на вимето, а сѣщо и на тѣлото, то има за цѣль да раздразни и развие млѣчнитѣ вени на животното, да направи движението на кръвта по-активно, вслѣдствие на което се увеличава и млѣкото.

Ако искаме да имаме сполука при доението трѣбва да се спазватъ слѣдующитѣ нѣща:

а) *Спокойствие*. Ний видѣхме, че

доенното упражнява известно влияние върху количеството и качеството на млъното, то за да имае сполука при доението, кравитъ трѣбва да бждатъ на абсолютно спокойствие; не трѣбва да ги биемъ или да се отнасяме грубо, защото не е да се незнае отъ нашитѣ кравари, че щомъ при доението не се спазва спокойствие, то кравитѣ си дигатъ млъното. Въ този случай млъванията и любованията струватъ много повече, отъ колкото сопата и грубостта. Знае се, че известни по-слабо-млѣчни крави лесно не даватъ своето млъко. Брутално когато се стискатъ вимето и мускулитѣ на корема, прѣкъсватъ се дишателнитѣ движения и се прѣдизвиква една прѣчка на движението на кръвта въ вениитѣ. Отъ това произлиза едно набирание на млъното и едно набѣбване на цицитѣ, което прѣче на млъното да истича. За да се доде до края на тѣзи упорства, то трѣбва на тѣзи крави да имъ се докаратъ телетата. Млѣчни кобили експлоатирани за тѣхното млъко за правение на кумисъ, ферментарано млъко, не се оставятъ да бждатъ доени освѣнъ при присѣтствието на кончетата имъ. Телето когато бозае обтѣга цицата, стиска я, блѣска съ мупунката вимето, ето защо единъ добъръ доячъ трѣбва да подражава на телето, само, че по кротко да извършва работата си.

Ладата натоварени съ тази работа, трѣбва да бждатъ твърди кротки и търпеливи, тѣ трѣбва да се стараятъ да бждатъ обичани отъ кравитѣ и на често да имъ даватъ съ ржка парче хлѣбъ, камъче солъ или друго нѣщо, при тѣзи условия говедата съ удовольствие допускатъ да се доятъ, защото тази операция ги облекчава. Прѣди да се започне тази операция, въпросната личностъ трѣбва да погладни кравата, погладилка вимето и цицитѣ на кравата, да ѝ каже нѣколко любезности, послѣ млъко да ѝ постигне вимето, безъ да гледа да истича млъко. Въ голѣмитѣ краварници специаленъ човѣкъ е натоваренъ съ тази работа. Днесъ, като за най-добри доячи минаватъ швейцарскитѣ доячи; тѣ винаги къмъ животното се обръщатъ съ любезности и милвания, даватъ по парче хлѣбъ, даватъ му камакъ отъ солта, измиватъ му кротко вимето, слѣдъ това намазватъ цицитѣ съ масло и чакъ тогава почватъ съ пѣсень доението. Въ такъвъ случай животното малко страда и нѣма никакъвъ рискъ да го наранимъ. Слѣдъ издоиванieto, даватъ му една коричка хлѣбецъ, солта, помилватъ го и го прѣгръщатъ. И ний, въпрочемъ, вършимъ така нали? . . . Въ врѣме на доението да се отстраняватъ всички животни, които могатъ отстраняватъ спокойствието на кравата, особено най-вече лаянието на кучето, неговото обикаляние и пр.

Тѣзи сж единичкитѣ най-добри срѣдства, за да дедемъ по-вече спокойствие и да имае по-вече млъко и пълно доение.

в) Чистотата при доението. Тя при доението е необходима. Развалянието на млъното се отдава на чистотата, т. е. известни микроби (другъ пътъ ще говоримъ специално за тѣхъ), които не се съдържатъ въ млъното, а отпослѣ при доението му се прѣдаватъ, като засѣхнали лайна, остатъци отъ сѣно, слама, паяджина и пр. За това прѣди да започнемъ да доимъ, трѣбва добръ да се провѣтратъ оборитѣ, защото оборния въздухъ винаги е пълненъ съ зародиши отъ микроби и които минаватъ по повърхността на млъното и падатъ въ него; гѣ обѣдняватъ млѣчнитѣ ферменти и развалятъ самото млъко.

Сждоветѣ, рацитѣ и дрѣхитѣ на дояча сж тоже единъ изворъ на микроби. Едно млъко издоено въ нечиста атмосфера, мръсни рацитѣ, сждове, млъко което съдържа попаднали лайна или нѣкоя друга органическа материя, мжно

може да бжде консервирано, когато едно друго млъко получено при спазване горнитѣ за доението условия и съ изискваната грижа, никогажъ не може да се прѣвърне (пребие). Така, че отъ чистотата зависи доброто консервиране на млъното и сполучливостта въ различната негова фабрикация. За това чистотата е едно отъ главнитѣ грижи, тя трѣбва да се има и спазва при доението, защото не е да не се знае, че млъното е едно отъ тѣзи органически материи, които най-лесно се прѣвърщатъ.

По какъвъ начинъ трѣбва да се извършва доението?

Доението се извършва така: дояча сѣда отъ дѣсната страна на животното и дой двѣ противоположни цици; това има за цѣль да даде на вимето единъ извѣстенъ съвършенно приятенъ балансъ за истичането на последната капка млъко; напр. имаме квадрата ABCD, който прѣдставлява четирѣхъ цици на кравата. Дояча олава цицата A и B, послѣ D и C. Това се нарича доение въ квадратъ. За да може да се получи едно абсолютно и пълно доение може да се опита доението въ диагоналъ, което е за прѣдпочитание напр. взематъ се точкитѣ a c, послѣ b и d. Доението трѣбва да се извършва въ едно и сѣщо врѣме (часъ).

Дояча кога седне, да не започва да дой отведнажъ, но да погадичка нѣколко минути цицитѣ, тѣй както правятъ телетата и послѣ започни да дой, доението трѣбва да се извършва колкото е възможно по-скоро.

Кравъ отъ добри млѣчни породи се доятъ безъ телетата или пѣкъ на 8—10 крави се оставя едно, а при нашитѣ крави винаги се пускатъ телетата. Въ Франция сѣмъ виждалъ искусствени телета и въ врѣме на доението ги приближаватъ до кравитѣ и тѣ ги лижатъ.

Доението казахме трѣбва да се извършва редовно и на често. Въ насъ въ 24 часа доятъ два пѣти, сутринъ и вечеръ, когато на западъ въ Европа, гдѣто земледѣлието и скотовѣдството стаятъ на висотата на своето положение, доятъ 3 пѣти въ 24 часа. Този въпросъ е много разискванъ и много германски автори претендиратъ върху числото на доението, като казватъ: „че колкото по-вече се дой, толкова по-вече млъко се дава и по-богато“. Това може да се обясни така, като знаемъ, че доението е една гимнастика за вимето на кравата и колкото по-вече то се раздразня, истичането на млъното се увеличава, сѣщо способността на млѣчнитѣ вени нараства отъ което слѣдва, че ако се увеличи доението прѣзъ едно дадено врѣме напр. въ 24 часа, то количеството на млъното трѣбва да се увеличи, опитѣтъ и наблюдението въ дѣйствителностъ сж показали, че като се дой една крава три пѣти на день, то получава се по-вече млъко отколкото ако се дой два пѣти или веднажъ.

Никога не трѣбва да прѣкаляваме да надминаваме три доения на день, първо, че се харчи много врѣме и второ, че животното се безпокой. Ний ще оставимъ свободата и навика на нашитѣ доячи да испытатъ сами този авантажъ (сполука).

Считамъ за нужно да цитирамъ опитѣтъ, който е направилъ единъ прилеженъ френски стопанинъ M. L. Nicolas (D'Arcy en Brie), притежателъ на 365 дойни крави, той е забѣлѣвалъ, че когато има зрители, то млъното на кравитѣ прѣзъ този день е намалявало, сѣщо е испытатъ и съ доячитѣ, като имъ е повѣрилъ по равно число крави, той забѣлѣвалъ, че неловкия доячъ е причината да намалие количеството и качеството на една дойна крава. Винаги сутрешното млъко е по-вече и по-бо-

гато, защото животното е имало повече спокойствие при неговото изработване.

Трѣбва ли да се хранятъ кравитѣ въ врѣме на доението?

Ето единъ въпросъ, по който заслужава да се каже нѣщо и отъ които биха се възползували тѣзи които се занимаватъ съ експлоатирание на крави за тѣхното млъко.

Почти на всѣкъдѣ е заведенъ обичай въ практиката, кога вземе да се дой една крава или се нахранва или навобява подъ прѣтекътъ да се укротѣла, та да даде по-вече млъко, но въпрочемъ тази практика е осждителна, понеже намалява значително количеството на млъкото. Ако да нѣмаше никаква свръзка между млѣчната способностъ на животното и общото му положение на тѣлото, сир. ако първия отъ тѣзи фактори не се влияеше отъ втория, то хранението на кравата въ врѣме на доението би било безразлично.

Всѣкой знае, че млѣчната способностъ на едно животно зависи отъ общото му положение на тѣлото, ако една млѣчна крава падне болна, то количеството на млъното намалѣва или прѣсѣхва или пѣкъ най-сетнѣ става болно или нечисто за употребление. При това игнориратъ, че животното може да задържи или да си даде млъкото споредъ волята си и че отъ друга страна възможно е да се увеличи млъкото, като се прѣдизвика чрѣвъ раздразнение на млѣчнитѣ външни органи.

Въ съотношение съ общото състояние тѣлото на животното и млѣчната способностъ, почива главната причина противъ едновременно хранение и доение. Кога ядатъ въ врѣме на доението кравитѣ не сж тѣй спокойни, както ако се намѣрваха прѣдъ праздни ясли; тѣ въ едно и сѣщо врѣме не могатъ удоволетвори двѣ нѣща храна и млъко. Кога ядатъ кравитѣ тѣ слабо мислятъ за млъкото си отъ колкото за храната си, всѣкой е виждалъ, че кога се воби кравата, тя много лакомо глѣта своята вобъ, върти се, дига си главата, гони своята храна и пр.

За да се достигне максимумъ на млъкото, трѣбва на животното едно абсолютно спокойствие, за което говорихме и едно добро доение. Вънъ отъ раздразнението на животното предизвикано отъ хранението, но лошо се отразява и върху дояча, кравата шавя, дояча я стиска, тя подкача или ритя, та често си приуря млъкото и дояча въ такъвъ случай загубва търпението си, малтретира животното, което не е ни най-малко виновно и всичко става на смѣтка на млъкото.

Отъ всичко до тукъ може да се заключи, че прѣзъ врѣме на доението да не се хранятъ кравитѣ, нито пѣкъ зобятъ, само когато имъ се дава храна, тѣ тогава сж безпокойни.

Хр. Мънзовъ
(работникъ).

По Народното Сѣбрание.

67 заседание (22 Юлий), отворено въ 9 ч. и 30 м. прѣдъ обядъ отъ подпрѣдсѣдателя г. А. Франга, въ присѣтствието на 94 души Народ. Прѣдставители.

г. А. Карамешевъ пита г. Мра на Вжрѣшнитѣ работи, знае ли той, че Гор. Орѣховския окол. Н.къ, въпрѣки чл. 154 отъ избирателния законъ, е събиралъ кметовѣтъ отъ околията си и имъ е прѣпорачвалъ лицата, които трѣбва да се избиратъ въ прѣдстоящитѣ избори за окр. Свѣтници, като е сапашвалъ ония, които сж му възразявали, и ако знае въелъ ли е нѣкакви мѣрки за наказването на тоя Н.къ и какви?

Понеже отсждствува г. Мра на Вжрѣшнитѣ работи, то, ще се отговори кога дойде. г. Сл. Славовъ. Пита г. Мра на Просвѣщенiето, че мисли ли да уволни и даде подъ сждъ директора на Казанлъжкото педагогическо училище, г. Добролюди, за злоупотребиение съ дължността си и да изиске отъ него сумата, която той неправо е далъ на расишния си. Но понеже

г. Мра отсждствува, затова не му се отговори.

Докладвание бюджетно-проекта за държавнитѣ дългове.

§ 1 се прие безъ дебати.

§ 2 — за пенсия за изслужено врѣме по военното вѣдомство за 1902 г.—200000 л. г. Цв. Таслаковъ прави прѣдложение да се зачеркне тая сума въ бюджета. Нѣма защо държавата да отпуска суми за пенсия за изслужено врѣме по военното вѣдомство, както това не прави и съ чиковицитѣ.

г. М-ръ Сарафовъ. Тая сума се отпуска възъ основание на единъ законъ и трѣбва да се отпуска до тогава, до когато не се измѣни закона.

г. Д. Драгиевъ казва, че при това положение, въ което се намира въпроса, не остава нищо друго да се прави, освѣнъ да се гласува за приеманieto на сумата и да се поиска измѣнението на закона за отпусканието на сумата. Ако измѣнението на закона не се поиска отъ страна на правителството, азъ явява, че това ще мапрати той въ идещата сесия на Н. Сѣбрание. — Слѣдъ като говориха още г. г. Цв. Таслаковъ, Юр. Тодоровъ, Т. Начевъ и М-ръ Сарафовъ § 2 се прие безъ измѣнение.

§ 3—23 се пречеа безъ измѣнение.

Докладвание бюджетно-проекта за разсждитѣ на военното Министерство.

Доладва се § 1 — съдържание на личния съставъ въ централното управление и подвѣдомственитѣ му учреждения.

г. Д. Драгиевъ намира § 1 за твърдъ дългъ и иска щото той да се подравдѣли на нѣколко такива.

г. М-ръ Гемералъ Паприковъ казва, че § 1 се отнася до заплатитѣ на служащитѣ въ централното уenie и подвѣдомственитѣ му учреждения и че за да може по лесно да се правятъ справки, както и по лесно да се издаватъ платежни заповѣди, то § не можеше да се подравдѣли на нѣколко.

Прѣдложението на г. Драгиева не се прие. г. Д. Марковъ е на мнѣние да се отпуснатъ още 20 степенции, за да могатъ да постѣпватъ въ военната гимназия и симоветѣ на по бѣди родители.

Това прѣдложение се не прие.

г. Д. Драгиевъ казва, че въ бюджета на военното Мво могатъ да се направятъ твърди голѣми съкращения — бѣха мисли на се започнатъ да се махнатъ полково и пр., но ако не можешъ да направитъ това, то е, защото ще трѣбва да намѣнимъ по рано закона за въоръженитѣ сили на княжеството. При все това, обаче по бюджета на военното Мво пакъ могатъ да се направятъ нѣкои съкращения. На първо мѣсто би могло да се намали числото на армията, която, споредъ него, е повече отъ колкото трѣбва. Въ закона въ въоръженитѣ сили се казва, че числото на войската не може да надминава 1% отъ общото число на населението въ княжеството. Въ закона като се казва, че числото не може да надминава 1%, не е казано, че и по малко отъ тоя процентъ не може да бжде войската; слѣдователно по малко може да бжде. Възъ основание, прочие, на закона той иска да се намали числото на армията на 25000 души, толкова повече, че ний не сме държава, която, като прѣслѣдва велики задачи, принудена е да държи на кракъ една армия, като сега, отъ 47.000 души. Намира освѣнъ това, че съ намаление на числото на армията, ще трѣбва да се намалатъ и офицеритѣ. Има излишни длѣжности въ централното уenie, които трѣбва да се махнатъ — тѣ сж интенданскитѣ длѣжности. Да се закрие военното училище поне за нѣколко години, понеже като ще се намаляватъ офицеритѣ, нови не трѣбва да влизатъ въ армията. Най-сетнѣ като сравнява заплатитѣ на офицеритѣ съ тия на гражд. чиновници, намира заплатитѣ на офицеритѣ за твърди високи и иска изравняването имъ, като напр. генералитѣ да получаватъ по 7.200 лева и, като взима тая пропорция, върви съ намалението заплатитѣ на подпоручикитѣ на 1800 л. За всичкитѣ намаления и съкращения прави писмено прѣдложение, което при гласуването не се прие.

Засѣданието се прѣустанови въ 12 и 1/2 ч., а въ 3 часа слѣдъ обядъ се продължи.

Прѣдсѣдателското мѣсто се заема отъ подпрѣдсѣдателя г. Д. К. Поповъ.

г. Г. Кирковъ казва, че общата сума по бюджета била фиктивна, защото съ една такава сума една армия отъ 47.000 души не може да се издържа. Честото искание на свръхсѣмъ кредити за военното Мво се обяснява съ това обстоятелство. Нарича я наема армия, понеже правителството я държало само за паради, да го пази и държи на власт. Прѣпорачва милиционната система, сѣщо и — щото България да има войска, каквато е Швейцарската, иска още

намаление срока за носение военна служба и намаление контингента на армията.

г. М-ръ Генералъ Паприковъ, казва, че били сме много далеко от времето, когато можем да искаме армия, като Швейцарската. Положението ни на Балканския Полуостровъ било ни заставлявало да държимъ голъма армия и това колкото и да е зло, тръбало да го търпимъ, а да не изгубимъ и това което имаме.

г. А. Страшимировъ е на мнѣние, че ний не тръбало да държимъ толкова голъма армия. Нека тя бжде по малко по-ва това добръ въоръжена и офицерския ѝ корпусъ по подготвенъ.

г. П. Каравеловъ е противъ милиционната система. Съгласенъ е съ намалението на войната и офицеритѣ, но като бжде добръ обучена и въоръжена и добръ дисциплинирана.

г. М-ра Прѣдседателя каза, че твърдѣ много се говорило по войската. Казадо се, че тя служила на централната власт. Това не е вѣрно. У насъ не сж се случвали работи, въ които ние да замѣсимъ войската. Военнитѣ сж стояли всѣкога на висотата на положението си — тамъ гдѣто е била намѣсена войската, сѣкога тя е дѣйствувала съ тактъ и умѣние, като е пазила интереситѣ на гражданитѣ. Сѣки български гражданинъ тръбало да служи въ войската и понеже има повече младежи да се явятъ да служатъ, а това се приготви Щатъ за комитента. Ще опитаже да видимъ да ли ще може да прѣкарваме сѣ по малко войска и, ако се може — добръ, ще го направимъ. Орожа, казва, на службата не е голѣмъ. Истинския срокъ на службата не е колкото прѣдвидения, защото военницитѣ по рано се уволняватъ въ дългосрочия ступенъ. Войската тръбало да бжде снабдена съ всичко и за това се грижи правителството. За намаление сега не може да става дума, ще видимъ да ли ще успѣемъ да го направимъ въ идущия бюджетъ.

Слѣдъ като говориха още г. г. Цв. Таслаковъ, М-ръ Генералъ Паприковъ и Н. Мушановъ, гласува сѣ § 1 и той се прие безъ измѣнение.

Засѣданието се дигна въ 8 ч. и 15 м. слѣдъ обѣдъ.

ХРОНИКА

Приятно ни е да съобщимъ, че Русенската околийска дружба е прѣвратила въ настоятелство състоящо се отъ г. г. Ив. Пѣтерлиевъ отъ с. Липникъ прѣдседателъ, Петръ Даскаловъ отъ с. Бесарабово подпрѣдседателъ, Трифонъ Кичевъ отъ г. Русе дѣловодителъ, Ив. Мартиницата отъ Русе касиеръ и Воти Несторовъ отъ с. Ново-Село и Василь Касабовъ — Русе свѣтници.

Като поздравяваме г. г. отъ новото настоятелство, ние се надѣваме, че тѣ поне ще оправдаятъ довърнето на Русенскитѣ земледѣлци, които имаха мечтанието да иматъ до сега повече хора партизани въ настоятелството си.

Въ подновенитѣ в. „Еснафски Защитникъ“ брой 2. въ едно амплефеле подъ главне „Земледѣлската организация“ ни се четѣтъ безплатни лекции. Като благодаримъ за тѣзи уроци, ние бихме молили поч. редакция да ги държи за себѣ си, защото правдо и или криво направление на земледѣлската организация, това ще покаже бждашето но ако ни е страхъ, да не дойдатъ и еснафитѣ, което е желателно, единъ денъ при насъ, съ сѣщото направление, каквото има днесъ и земледѣлската организация.

Учителя отъ Садово г. К. Илиевъ издалъ една книжка по културата на толкова разпространеното вече у насъ рапица, трудъ, който заслужа всѣка похвала. Но понеже у насъ четци и копувачитѣ сж повече за романи, а не и за такива цѣнни книжа, то и г. Илиевъ рѣкалъ да помоли Централното Управление на земледѣлскитѣ каси да му откупуватъ нѣколко екземпляри, а да ги разпространятъ между земледѣлцитѣ. Г-нъ Началника Манушевъ се съгласилъ по съ условие, рекалъ, да се рецензира отъ спиециалиста по земледѣлното при каситѣ г. Каблешковъ, който съ редката си способностъ успѣ да уреди тѣи обривцово чифлика въ Садово, както и своя при Катунца, намѣрилъ книжката за неважнѣваща да бжде купена и точка. Обратно, ние знаемъ, че тази книжка заслужа пълно внимание и общо разпространение между всички земледѣлци и че каситѣ въ случая сж направили голѣма грѣшка. Кждѣ другадъ тогава биха били тѣ по полезни, ако не тука?

Ей Богу ние се чудимъ!

Принудени сме да запитаже г. Бени Кръстевъ, Русенски депутатъ, да ни отговори: кждѣ дѣна 2-та кочама отъ редакцията на „Земледѣлска Защита“ дадени нему още миналата година, имали отъ тѣхъ рѣзани квитанции, каква сума е прибрана и защо не е пратена, ако има такава, тѣи както и

защо още не е и до сега прибралъ сумата за 25 абонамента, поръжани отъ него за Русенска околия и какво е сторилъ съ членскитѣ вноски, ако е прибралъ такива и защо не ги испраща? Това си питане ние ще продължимъ до тогава, до когато Б. Кръстевъ ни отговори и си уравни смѣтката, защото мнозина членове отъ землед. дружки въ Русенско се сърдятъ.

По желанието на мнозина, даваме списъка на ония дружки, които сж внесли чрѣвъ Прѣдседателя на Съюза известни суми за чл. вносове, прѣвъ м. Януарий т. г.

1) На 14/1 Земледѣлската дружба с. Топракъ Хисаръ — Ст. Загорско чрѣвъ касиера г. Георги Петровъ внесено	15 л.
2) На Землед. дружба с. Караджалий сѣща околия, чрѣвъ касиера г. Грулю Ивановъ внесено	20 „
3) Г-нъ Вѣлю Атанасовъ с. Могилъ, Ямболска околия подарилъ на организацията	5 „
4) 27/1 Землед. дружба с. Хайдаръ, Поповска околия внесено	20 „
5) 27/1 Землед. дружба с. Зараево, сѣща околия внесено	20 „
6) Земл. дружба въ с. Марково Шуменско, чрѣвъ г. Тодоръ Г. Пачевъ внесено	30 „
7) 23/1 Г-нъ К. Малевъ отъ Каспичанъ за вносове и абонаментъ отъ околията внесълъ	105.60 „
8) Отъ Димитровската зем. дружба Шуменско, чрѣвъ г. Широковъ и Узуновъ внесено	50 „
9) Зем. дружба с. Липникъ, Русенско, чрѣвъ касиера г. Юрданъ Даневъ внесено	20 „
10) 1/2 Зем. дружба с. Мечка Никополско чрѣвъ прѣдс. сг. г. Ангелъ Василевъ	7.95 „
11) Зем. дружба с. Каленикъ Ловченско внесено	10 „
12) Отъ окол. прѣдс. на Чирпанско г. Шиваровъ	15 „

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ.

Прѣписъ.

ПРОТОКОЛЪ

Днесъ 12-й Май 1902 год. подписанитѣ прѣдседателъ на Чирпанската околийска землед. дружба Минку Шиваровъ и прѣдседателитѣ на селскитѣ земледѣлски дружки отъ селата: Чанлий, Кара-Терзелери, Дели-Белнери, Саатлари, Меричлери, Балабанлий, Койматлий и Узунджа, Чирпанска околия, събрани на събрание въ с. Меричлери гдѣто подъ прѣдседателството на прѣдседателя на Околийската землед. дружба Минку Шиваровъ имаше на разискване въпросътъ за измѣнение повѣдението на нѣкой прѣдседатели на селскитѣ земледѣлски дружки за изменничество то имъ, други въпросъ за обмислюване начинъ за събиране членскитѣ вноски за поддържане земледѣлскитѣ съюзъ, трето за повѣдението на земледѣлската група прѣдставители въ Народното събрание, като се взе прѣдвидъ: 1) че прѣдседателитѣ на земледѣлскитѣ дружки отъ селата: Куртбунаръ, Алагюнъ, Евджилери, Омурово и Войникъ-Махле, които сж се отклонили отъ пѣтѣтъ на земледѣлската организация и не работатъ по духа и смисълъта на устава на земледѣлския съюзъ въ време на прѣдставителскитѣ избори сж отишли да гласуватъ за кандидатитѣ на другитѣ кокалановски партии; 2) като взехме прѣдъ видъ че не постѣпватъ отъ дружитѣ членски вноски безъ което неможе земледѣлския съюзъ да се крѣпи за да работи по нататѣкъ за обединението на земледѣлцитѣ; 3) като взехме прѣдъ видъ, че Народнитѣ прѣдставители отъ земледѣлската група държатъ добро повѣдение въ Народното Събрание, които сж тази си дѣятелностъ ще усилятъ за напредъ земледѣлската организация, слѣдъ дълги разисквания едно гласно РѢШИХМЕ:

1) Осжда се постѣпката на прѣдседателитѣ на земледѣлскитѣ дружки отъ селата: Куртбунаръ, Алагюнъ, Евджилери, Омуровъ, Войникъ-Махле Чирпанска околия, като поканваме членовѣтъ на тѣзи дружки да си приеизбератъ други прѣдседатели за всѣка

дружба и да испратятъ протоколъ на Околийската дружба да испрати въ съюза за публикуване, въ случай, че не си прѣизбератъ други прѣдседатели то ще са заличатъ отъ списъка на земледѣлската организация.

2) Похваляваме народнитѣ прѣдставители отъ земледѣлската група за тѣхната дѣятелностъ която показва до сега въ камарата на които призоваваме Божието благословение, като ги поздравяваме и

3) Опредѣлихме да внесатъ слѣдующитѣ сумми земледѣлскитѣ дружки, а именно:

1) с. Дели-Белнери	да внесе	8 л.
2) „ Али паша	„	10 „
3) „ Чохлаково	„	10 „
4) „ Кара-терзелери	„	8 „
5) „ Чифликъ-махле	„	6 „
6) „ Чанлий	„	10 „
7) „ Кайматлий	„	8 „
8) „ Куза	„	8 „
9) „ Балабанлий	„	5 „
10) „ Кара-аглий	„	10 „
11) „ Узунджа	„	5 „
12) „ Саатлари	„	4 „
13) „ Меричлери	„	10 „
14) „ Алтънъ-чайръ	„	6 „
15) „ Саатлари	„	5 „

Всичко : 113 л.

Кои вноски да се внесѣтъ на два срока първий на 30 Юний, а вторий на 15 Августъ т. г.

Дава се право на прѣдседателя на околийската дружба да събере тия членски вноски които да испрати въ земледѣлския комитетъ въ гр. Плѣвенъ за издържанieto му.

Настоящия протоколъ се състави въ два екземпляра, който една остава въ архивата на околийската дружба, а вторий се испраща въ съюза въ гр. Плѣвенъ за публикуване въ вѣстници-тъ: „Земл. Защита“ и „Справедливостъ.“

(под.) Прѣдседателъ на околийската земледѣлска дружба М. Шиваровъ.

(под.) Прѣдседателитѣ на селскитѣ землед. дружки: Меричлерска Б. Атанасовъ, Узунджанска Вѣлчо Тодоровъ, Балабанлийска Хр. Георгева, Койматлиска Митко Генчовъ, Каратерзилери М. Цоневъ, Дели-Белнери Т. Аврамовъ, Чанлий М. Шиваровъ, Саатлари Ст. Димиревъ.

Вѣрно М. Шиваровъ.

ВЪЗВАНІЕ

Къмъ г. г. избирателитѣ отъ Поповска околия.

Господа избиратели!

Денътъ 4-й Августъ приближава, въ този денъ, както Ви е известно ще се произведатъ избори за Окр. Свѣти, прочие поканватъ се избирателитѣ отъ цѣла България въ този денъ да се явятъ на изборнитѣ мѣста, длъжностъ се налага на всѣки отъ насъ, да се явимъ прѣдъ урнитѣ съ бюлетинка въ рака и употребимъ гласѣтъ си за хора които добръ познаваме, единъ денъ да очакваме отъ тѣхъ.

Господа избиратели!

До сега ний твърдѣ малко внимание сме обръщали на тия избори, обаче времната и избираниѣ ни до сега хора ни научиха какво да правимъ, ний земледѣлцитѣ трѣбва живо да се заинтересуваме въ тия избори, Окр. Свѣти сж единъ видъ малки народни събрания, тамъ се рѣшаватъ разнитѣ и много важни въпроси, които най отъ близо засѣгатъ чергата на земледѣлцитѣ, че единъ Окръженъ Свѣтъ може да повдигне до най-виша степенъ земледѣлното и скотовѣдството въ единъ окръгъ, т. е. поминика на земледѣлца да се тури на подобающата му почва.

Макаръ 4-й Августъ да се пада мѣжду най работното време, ний трѣбва да оставиме работата малко на страна, тя за единъ денъ нѣма да се свър-

ши и да се притечемъ до изборнитѣ мѣста, като употребимъ гласѣтъ си за лицата които заслужаватъ името Окръжни свѣтници.

Когато става дума за избори каквито и да биле тѣ ний трѣбва да бждемъ на шрекъ, защото изборний денъ за насъ е денъ великъ, отъ нашо умение ще зависи и спечелването на избора, да не е просто нѣкому да продава гласѣтъ си за чаша ракия, защото ракията ако струва 5 ст. отъ наши отиватъ сетня по 5 лева.

Прочие сгѣстете редовѣтъ Господа избиратели и готови бждете за 4-й Августъ. Кои ще бждатъ кандидатитѣ отъ земледѣлска страна ще Ви се обявятъ съ второ въззвание къмъ 25 т. м. гр. Попово, 12 Юлий 1902 год.

Прѣдседателъ на Поповската околийска землед. дружба: К. Николовъ.

Министерство на Търговията и Земледѣлното.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 12691

Прѣдстоящата 1902/1903 учебна година на Държавнитѣ Земледѣлчески Училища въ Садово и край гр. Руссе и Държавното Лозарско-Винарско училище въ гр. Плѣвенъ ще започне на 1 идущий Септемврий, а приеманieto на нови ученици ще трае отъ 25 до 30 Августъ.

Училищата иматъ тригодишенъ курсъ. Тия въ Садово и край гр. Руссе иматъ програми и наредби за да подготвятъ синоветѣ на по-важни земледѣлци и скотовѣдци въ Княжеството за своя работа по земледѣлното и отраслитѣ му. Училището въ Плѣвенъ има програма и наредба да подготви синоветѣ на възможнитѣ лозари, градинари и винари за своя работа по промишленото лозарство, винарство и градинарство. Педагогитѣ е извадена отъ училищата програма.

Въ училищата въ Садово и Руссе се приематъ прѣимущественно синоветѣ на земледѣлци и скотовѣдци; въ Плѣвенъ — на лозари, винари и градинари.

Желающитѣ да постѣпятъ за ученици въ тѣзи училища, трѣбва да се явяватъ лично въ дирекциитѣ на поселѣднитѣ и подадатъ най-късно до 25 того прошемята си, придружени съ слѣднитѣ документи:

1) Училищно свидѣтелство, че сж свършили не по рано отъ една година III класъ на нѣкое народно училище или гимназия, съ добръ успѣхъ и най-малко съ похвално поведение;

2) Кръстително свидѣтелство, отъ което да се вижда, че не сж по-млади отъ 14 и по-стари отъ 18 години;

3) Медецинско свидѣтелство, за че сж присадени отъ сипаница и че сж напълно здрави и развити тѣлесно за физическа работа;

4) Свидѣтелство за занятието и имотното състояние на родителитѣ имъ, извадено отъ надежното общинско управление;

5) Свидѣтелство, за че сж записани въ нѣкой призователенъ участѣкъ, ако сж навършили 16 годишната си възраст и

6) Писмена гаранция отъ 100 л. за земледѣлческитѣ училища и отъ 120 лева за Лозарско-Овощарското училище, обезпечающа загубитѣ, що биха се причинили въ пансиона на училището.

Освѣнъ това, всѣки кандидатъ за ученикъ въ земледѣлческитѣ училища въ Садово и край гр. Русе, трѣбва да бжде снабденъ съ еда шапка, единъ катъ здрави горни дрѣхы, два ката долни дрѣхы, единъ чифтъ здрави обушца и нуждната парична сума за набиране на потребнитѣ учебници и учебни помагала.

гр. София, 19 Юлий 1902 год.